

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТАРИФІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Н.В. ЧЕРНОФОСТЕНКО

студентка 4 курсу факультету ЕіП Харківського національного університету міського господарства ім. О.М. Бекетова

Природна монополія – це стан товарного ринку, при якому задоволення попиту на цьому ринку більш ефективно при умові відсутності конкуренції у результаті технічних особливостей товару.

Природні монополісти мають за правило завищувати ціну на продукцію, роботи чи послуги за неможливістю відмовитися від використання цієї послуги. Тому чітко встає проблема можливості регулювання цінової політики підприємств у сфері житлово-комунального господарства.

Держава чітко регулює встановлення тарифу на житлово-комунальні послуги в усіх регіонах країни, кожного сезону чи при зміні тарифу видаючи укази з чітким зазначенням зміни тарифу в кожній з областей та загалом. Урахування усіх факторів, беручи до уваги можливу різницю з виробництва продукції, робіт чи послуг у різних регіонах. Також враховується кількість населення міста та області, ВВП у даному регіоні та інші фактори. Підприємствам чітко вказуються тарифи та границі до їх зміни. Але держава не враховує при цьому, що підприємство при таких обмеженнях не має можливості отримання прибутку, тому вони усі потерпають від постійних збитків, коли обіцяні повернені кошти не надходять до бюджету підприємства та змушують брати великі кредити, аби задовольнити попит покупців даної послуги.

Існує можливість зміни тарифу для окремих підприємств, але для цього потрібно урахувати усі три стадії затвердження або зміни тарифу. У першу чергу рішення ухвалює верховна рада України, видаючи указ про зміну цінової політики для підприємств по країні. По-друге ці рішення розглядають на місцевій владі ухвалюючи цей указ, або пропонуючи внести корективи чи зміни,

лише після цього на третьому етапі при укладенні договору можливі зміни цінової політики підприємства.

Проблема так і залишиться невирішеною доки держава не побачить, як працюють підприємства житлово-комунального господарства при збитковості. Найбільш доцільним було б розгляд фінансового результату підприємства, оцінка можливих додаткових збитків та встановлення тарифу на рівні цього показника. Тоді відпадає необхідність у кредитах та можливих виплатах зі сторони держави. Підприємство зможе керуватися своїм прибутком реалізуючи його на необхідні додаткові матеріали, обслуговування чи модернізацію обладнання.

Встановивши оптимальну ціну для підприємств житлово-комунального господарства на цьому ж рівні встановити обмеження, які можливо корегувати залежно від необхідності підприємства. Це допоможе зекономити багато коштів державного бюджету та забезпечить деяку незалежність кожного підприємства від держави та органів місцевої влади.

Список використаної літератури

1. Закон України від 20.04.2000 р. N 1682-III «Про природні монополії»
2. Закон України від 21.06.2012 р. № 5007-VI «Про ціни та ціноутворення»